

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

říjen 2022

Farní tábor v Čučicích

V neděli 28. srpna jsme se my, parta asi 15 mladých farníků, vypravili na faru do Čučic. Tam jsme strávili čtyři dny plné her a skvělých zážitků. Častou náplní byly tzv. Ddos – Danovy drastické osvědčené superhry (buldoci, demonstrace...) za účelem unavit ostatní na další program.

V pondělí jsme se vydali na výlet na nedalekou vyhlídku. Cestu jsme si ozvláštnili tím, že ve dvojičkách, ve kterých jsme strávili oběd, měl jeden zavázané oči a druhý ho vedl. Večery, kdy už byla tma, jsme hráli hry jako třeba „Jsem sardel“, kdy se jeden scho-

vá a ostatní ho hledají. Když někoho potkají, řeknou „Jsem sardel“. Když mu neodpoví, ví, že je to ten, který se schovává a schová se taky, kousek od něho. Jestli jste nepochopili pravidla, jeďte příště s námi.

V úterý nás navštívil nový pan farář, otec Petr, se kterým jsme prožili mši svatou, a zatímco jedna ze skupinek připravovala k obědu burgery, stihli jsme se s ním seznámit. Tábor jsme si moc užili (i s truchlením, když jsme se dozvěděli své nové rozvrhy) a těšíme se na příště!

Anežka Buchtová

Ministranti konečně vyhráli aneb dějà vu v obráceném gardu

Kdo sledoval podzimní odvetu a viděl již jarní fotbalový zápas, nutně musel dojít k poznání, že historie se opakuje. Jen se u toho občas otočí strany... Ale popořádku.

Nejprve otec Petr výrazně zvedl ministrantům motivaci oznámením při ohláškách, že jestli zase prohrají, nebude další neděle při mši kadidlo. Ne že by tato výhrůžka neměla jistý motivační efekt i na otce, ale jak se nakonec ukázalo, na ministranty fungovala výrazně lépe.

Jak už bývá nepříjemnou tradicí, ministrantů opět bylo skoro dvakrát víc než otců a absence některých opor v bílém dresu (např. oJN) se ukázala být

klíčovým faktorem. Začátek zápasu byl poznamenán krátkou, ale o to intenzivnější přehájkou, která ovlivnila nejen oblečení většiny přítomných (tj. všech hráčů i značné části diváků), ale i match samotný. Balón, který byl do té doby jen skákový, se navíc stal i nebezpečně kluzkým. Za stavu 1:0 pro ministranty se černý útočník Tom opřel do pumliče a neomylně našel bílého obránce Pavla, který obětavě (aniž chtěl být takto nalezen a aniž mohl na tu pumelici reagovat) zabránil jeho další cestě směrem ku svatyni otců vlastními břišními bicepsy (ještě jednou děkuji!).

...pokračování na str. 2

Slovo úvodem

Vážení farníci,

dostává se mi příležitosti oslovit vás prostřednictvím prvního úvodníku farního zpravodaje. Vše nové bývá očekáváno s jistou zvědavostí, zejména s ohledem na jinakost při srovnání s dřívějším. Také ten, kdo se má poprvé projevit, se snaží víc a ovšemže s blížící se premiérou narůstá i jeho nejistota. Sáhne-li však pro inspiraci třeba k úvodníkům svých předchůdců, nepomůže si: porovnáním s vlastními nápady jen prohloubí svou bezradnost.

Řešením může být odvedení pozornosti k méně osobní rovině. Tak třeba tradiční nadpis těchto sloupků: slovo úvodem. Může slovo uvádět, vést, inspirovat? Shakespeare pochybuje: Co čtete, princí? Slova, slova, slova, odpovídá Hamlet výstižně – a skepticky. Anebo jiný princ, tentokrát Malý: Slova nikdy nedokážou vystihnout, jak se cítí duše. Řeč je pramenem nedorozumění...

Nuže, kolik úvodníků už vyšlo v tomto zpravodaji? Každý z nich obsahoval přibližně 300 slov. Zůstala některá, přinesla ovoce? Měla a mají ta slova nějakou cenu...?

Aby však nevzniklo nedorozumění: netoužím zpochybnit smysl a význam farního zpravodaje, jeho úvodníků či slov vůbec. Jen čas od času nezaškodí znovu docenit zdánlivě samozřejmé – tak jako je nutno si občas protřít oči. A především je dobré si připomínat, že i slovo je tajemství obracející náš zrak k onomu nejvlastnějšímu smyslu všech našich slov i činů...

Když se sv. Jan Pavel II. ujímal služby papeže, ve své inaugurační řeči se obrátil ke svým krajanům z Polska těmito slovy: „Co vám mám říct...? Všechno, co bych mohl říci, by zůstalo bledé ve srovnání s tím, co cítíme. Upustme tedy od slov. Ať zůstane jediné velké mlčení před Bohem, mlčení, které se mění v modlitbu.“

Ať je tedy každé naše slovo i naše mlčení vždy především modlitbou!

Váš farář Petr Vrbacký

Stalo se

Od září začaly pravidelné katecheze dětí při mši svaté.

~

Na farním jarmarku se vybralo 39 080 Kč a spolu s nedělní sbírkou (43 820 Kč) byl výtěžek věnován na dostavbu kláštera bosých karmelitek v Drastech.

~

Sbírka na opravu střechy vynesla 34 979 Kč.

Svatost křtu přijali:

18. 9. Tobiáš Wilhelm

Svatost manželství přijali:

10. 9. Lukáš Habrovec
a Kristýna Schneiderová

17. 9. Alžběta Pilerová
a Zdeněk Lengál

Zesnuli:

1. 9. Karel Minařík (*1942)

5. 9. Bohumila Lojkásková (*1936)

15. 9. Petr Skoták (*1950)

Zaznělo v kázání

Duchovní život není nějaké mimořádné oproti světskému životu.

o. Petr Vrbacký

Je naší největší touhou naše spása?

o. Petr Vrbacký

Kéž jsme my, děti světla, velmi prozíraví.

o. Martin Holík

Prozíraví diváci si nezapomněli vzít deštník, který je před nepřízní počasí ochránil.

...pokračování ze str. 1

Hra byla přerušena, protože obránce byl poněkud otráven. Když se mělo pokračovat, říkal jsem si, že míč gentlemany vrátím ministrantům, kteří před přerušáním útočili. Jenže co čert a brankář nechtěl, klouzavá míčuda mi sjela z kopačky a místo na polovinu soupeře jsem ji neomylně poslal přímo na dva protihráče stojící nedaleko. Což bylo až zbytečně moc gentlemany. Žádný div, že vzápětí to bylo 2:0. Nemohl jsem si při té příležitosti nevzpomenout na legendární hlášku z *Pretty Woman* týkající se pojídání šneků („Sv.ě klouzavý!“)... Holt každý dobrý skutek je obvykle následován spravedlivým trestem. Dost podobně padl i další gól, a tak poločas skončil 3:0.

Po krátké pauze otcové zvýšili obrátky, ale neomylně trefovali buď tyče, nebo gólmana ministrantů. Zatímco hráčům v černém vycházelo vše, na co sáhli, resp. do čeho kopli. Prostě dějá vu, jen v obráceném gardu. Otcové se sice zaslouženého gólu za všechny ty tyčky a šance také

dočkali, ale na výhře ministrantů to samozřejmě nic změnit nemohlo.

Ve své dobrosrdečnosti jsem ministrantům věnoval ještě pátý gól, to když mě popadly útočné choutky a vydal jsem se k protější brance. Jenže po našem rohu mě míč bohužel nenašel, takže jej obránce Vašek mohl nasměrovat přes celé hřiště směrem ku otcovské svatyni. Míč nakonec směřoval těsně vedle, ale útočník Dan, jsa výrazně motivován nejen výhružkou o. Petra, ale i touhou dát gól svému otci, ještě zvýšil už tak vysoké úsilí, zrychlil krok a v poslední setince vteřiny stačil vložit špičku kopačky do dráhy míče a nasměrovat jej do zcela prázdné branky, kam jsem se samozřejmě nestihl vrátit.

Blahopřejeme tedy ministrantům, že se jim po několika hubených letech podařilo opět zvítězit, a těšíme se na další epizodu příští rok na jaře.

Z branky otců, kde tentokrát bylo živo více, než by bylo zdrávo, dění na hřišti sledoval

Jakub Šebek, Zico

Jak Augustin začíná a končí svá Vyznání

„Velký jsi, Hospodine, a vši chvály hodný, velikost Tvá je nevyštitelná a moudrost Tvá nemůže být změřena! A Tebe chváliti chce člověk, tak malá část Tvého stvoření! Člověk, pod svědectvím svého hříchu, svědectvím, že se pyšným protivíš. A přece chváliti Tebe chce člověk, tak malá část Tvého stvoření! Ty povzbuzuješ člověka, aby Tě s radostí chválil, neboť stvořil jsi nás pro sebe a nepokojné jest srdce naše, dokud nespočine v Tobě.“

Takto začínají slavná Augustinova Vyznání. Jsou obrácena k Bohu a v zaměření na Něj si jejich autor uvědomuje svou malost a nedostatečnost. Cíl má přesto jasně před očima a neuhýbá od Něho zrakem. Smyslem života v Augustinově době je stále štěstí a Augustin dává jasné rovnítko mezi

Boha a štěstí. Žádné štěstí nepřetrvává, nemá-li základ v Něm. Důležité místo má ve vztahu člověka k Bohu chvála. V podstatě jde o vděčnost. A z tohoto hlediska je to pozoruhodné, protože i současní psychologové učí, že cestou ke štěstí je vděčnost. Ve vztahu k Věčnosti má pak taková vděčnost rys dokonalosti – pokoj. A rovněž pokoj je tématem, které knihy Vyznání nejen otevírá, ale i tedy:

„My tedy vidíme Tvoje díla, protože jsou; s hledem k Tobě pak ona jsou, protože Ty je vidíš. My vidíme venku, že jsou, a vidíme uvnitř, protože jsou dobrá. Ty však jsi je viděl již stvořená tam, kde jsi je viděl, když teprve měla být stvořena. Já zcela opačně jindy byl jsem povzbuzen, abych konal dobré, když totiž moje

srdce počalo z Ducha Tvého; pravím „zcela opačně“ než dříve, kdy opustiv Tebe obracel jsem se ke zlému. Ty však jediný, nejvyšší, dobrotivý Bože, nikdy jsi nepřestal činiti mně dobro. A jsou-li některé naše skutky dobré, jest to vlivem Tvé milosti; nejsou však věčné, ač nám slibují naději na věčný odpočinek v dokonalém Tvém posvěcení. Ty však, nejvyšší Dobro, jež žádného dobra nepotřebuje, jsi vždycky v pokoji, poněvadž jsi sám sobě pokojem.

Který však člověk může dáti člověku pochopení těchto tajemství? Který anděl andělu? Který anděl člověku? Tebe at' o ně prosí, u Tebe at' hledá, u Tebe at' tluče; tak a jenom tak je obdrží, tak je nalezne, tak mu bude otevřeno. Amen.“

Daniel Blažke

„Všechno začíná setkáním“

rozhovor s Veronikou Smyslovou

K nám do farnosti přišla Veronika poměrně nedávno, od té doby se ovšem zúčastnila synody, stala se členkou pastorační rady, podílela se na farním dni, farním jarmarku a nyní pořádá exodus pro ženy. Veronika Smyslová je manželkou Oldřicha Smysla a matkou dvou dětí. Pracovala 10 let v korporátu a nyní je vedoucí marketingu pro festival Meeting Brno. Také pracuje s Evou Lustigovou v Nadačním fondu Arnošta Lustiga. Náš rozhovor s ní se však týkal především jejího působení u nás u Sv. Augustina...

Jak jste se dostala k nám do farnosti?

Loni v srpnu jsme s manželem zažívali hlubokou manželskou krizi. Rozhodla jsem se v té době požádat Davida Macka, kterého jsem letmo znala z Meeting Brno, o radu. Vnímám to jako zásadní setkání, na kterém jsem se vlastně nic nedozvěděla, ale otevřela jsem své rány. Cítila jsem, že můžu. Dokonce jsme si první půlku našeho rozhovoru vykali. David mi krátce na to psal, že do Santiaga, o kterém jsme se bavili, to sice není, ale že s ním můžu jít na pouť po stopách P. Toufara. Cítila jsem, že musím jet. Volo mě to. Poutě pořádalo hnutí Comunione e Liberazione, které se schází právě na faře u sv. Augustina. Po této pouti jsem se účastnila setkání hnutí a po dlouhé době jsem začala opět chodit do kostela. Jsem sice z hluboce věřící rodiny a s našimi syny se modlíme od jejich narození, ale do kostela jsme s nimi nechodili. V návaznosti na tyto okolnosti jsem se na podzim toho roku začala u P. Martina Holíka připravovat na biřmování.

Čím Vás hnutí Comunione e Liberazione nadchlo?

Je to hnutí, které v padesátých letech založil Luigi Giussani, italský kněz, který vedl mladé lidi ke zkušenosti s vírou jako s něčím, co zásadně obohacuje život. Základem je výchova, doprovázení ke křesťanské dospělosti. Nejvíc mě na tomto hnutí uchvátilo, že se v něm o víře a vztahu k Bohu mluvilo. Mohla jsem pokládat otázky a dostávala jsem zajímavé odpovědi. Scházíme se každý čtvrtek na faře, čteme texty a následně reflektujeme texty s našimi životními zkušenostmi. Základem je uvědomění, že všechno začíná setkáním – první a nejdůležitější je přitom setkání s Kris-

tem, od kterého se odvíjejí všechna další.

Změnilo se něco ve Vašem životě od loňského podzimu?

Tou nejméně očekávanou změnou je samozřejmě uzdravení naší rodiny. V létě jsme s manželem oslavili desetileté výročí svatby, při kterém jsme s Martinem Holíkem obnovili manželské sli- by. Na vyhlídce u biskupského gymnázia. Byl to krásný moment.

Dalším zásadním momentem byla změna povolání. Z korporátu do kultury. S festivalem Meeting Brno jsem se seznámila díky Evě Lustigové, dceři Arnošta Lustiga, který řekl: „Cílem umění – a to je skutečné umění – je zcivilizovat člověka. Aspoň o kousek, o milimetr denně. Být zvířetem je pro člověka velice jednoduché.“ Meeting Brno pro mě tento citát ztělesňuje. Otevírá těžkou historii a pracuje na tom, abychom ji už nikdy nedopustili. 17. 10. proto například s ProArt a NoFeet uvedeme představení HAAS_Dny po slávě, o herci Hugo Haasovi a jeho bratru Pavlovi, který zahynul v roce 1944 v koncentračním táboře v Osvětimi.

Chodíte nyní do kostela i s Vaší rodinou?

Ano, do kostela se mnou chodí i manžel a děti. Můj manžel se jmenuje Oldřich, profesně je herec v Městském divadle v Brně. Jsem na něj moc pyšná. Máme spolu dva syny, osmiletého Metoděje a šestiletého Arnošta.

Jaké bylo pro Vaše syny začít s Vámi chodit do kostela?

Do kostela by kluci nejradši nechodili. Doma se s nimi o víře bavíme velmi otevřeně. Jejich postřehy z dětské perspektivy jsou občas dechberoucí. V neděli ráno se jim ale do kostela nikdy nechce – otravuje je, že musí vstát a vylézt z bytu.

Ministrují kluci?

Ne, ani do náboženství zatím nechodí. Je to pro ně i takto nové a nechci, aby své zapojení v církvi brali jako něco, co dělají z mého donucení.

Měla jste jako nově příchozí problém zapojit se u nás ve farnosti?

Během synodních setkání jsem slyšela od ostatních o tom, že nově příchozí

Veronika a Oldřich Smyslovi se svými syny

mají problém se do dění u Sv. Augustina zapojit. Sama ale tuto zkušenost nemám. Jsem extrovert a nedělá mi problém se s někým seznámit, ale nemám pocit, že bych se musela nějak prodírat. Samozřejmě nám s tím ale pomohli Mackovi a Martin Holík. Myslím si ale, že když člověk chce, cesty jsou.

Nyní zahajujete exodus pro ženy. Co Vás k této myšlence přivedlo?

Chtěla jsem se zapojit do exodu pro muže, ale otec Josef mi to jako ženě nepovolil. Tak jsem dělala s manželem úkoly, ale chybělo mi, že jsem se nemohla účastnit setkání s ostatními a prožívat tak společenský rozměr výzvy. Otec Josef mi tehdy žertem řekl: „Udělej si svůj Exodus...“ Tak jsem se rozhodla jej opravdu udělat. Našla jsem i verzi pro ženy a zkontaktovala jsem se s paní Kamidrovou ze Slovenska, která výzvu upravila ve své farnosti. Nechtěla jsem ale čekat až do Velikonoc. Tak jsem se rozhodla uspořádat výzvu jako přípravu na Vánoce. Doba před Vánoci je pro ženskou výzvu skvělá příležitost, protože je to doba očekávání. Eva Kamidrová nám i pro tuto dobu speciálně upravila texty. Oproti mužské variantě jsou některé body mírnější – například cvičení je jen několikrát týdně, a ne každý den. Ženská varianta také více pracuje se sebereflexí, kdy každá z nás budeme mít deník a každý den si budeme zapisovat, za co jsme vděčné.

Jaký je o výzvu zájem?

Přihlásilo se neuvěřitelných 20 odhodlaných žen.

Jaké pro Vás bylo plnit výzvu s manželem?

Cítila jsem, že mi chybí společenství. Plnila jsem sice úkoly, ale bez společenství mi přišlo, že výzva ztrácí svůj hlavní význam. ...pokračování na str. 4

Farní diář

23. 10. Misijní neděle
 1. 11. Slavnost Všech svatých
 2. 11. Dušičky

Modlitba

Přichází babí léto, mnozí podnikáte výlety a procházky do přírody. My se na srazu modlíme tuto krátkou, milou modlitbu:

Spasiteli, Ty, který jsi šel společně s Lukášem a Kleofášem po cestě do Emauz, pojď také se svými služebníky, kteří se chystají na cestu, a ochraňuj je od zlého. Amen.
o. Martin Holík

...pokračování ze str. 3

Jinak jsem při plnění úkolů byla překvapená, kolik mi toho daly. Nejvíce jsem asi pocítila vzdání se sociálních sítí a televize – díky tomu jsem měla mnohem více času a našla jsem konečně čas na čtení knih. Nicméně z pohledu partnerství to je skvělá příležitost pro společný čas. Olda slíbil, že bude nyní dodržovat semnou ženskou výzvu – tak jsem zvědavá.

Doporučíte nám nějakou knihu, kterou jste přečetla?

Nejvíce mě zasáhla Kniha o tichu od Josefa Formánka. Autor má za sebou hodně bolestí a závislost na alkoholu.

Z ní se vypsal v knize Úsměvy smutných mužů. Kniha o tichu je o jeho setkání s Bohem. O míru a pokoji v duši, o ztrátě nejbližšího přítele, se kterým v knize rozmlouvá o víře. Název je vypovídající – je o tichu, o laskavosti, o přátelství. Tuto knihu jsem pak četla i podruhé a uvědomila jsem si, že pokoj v duši je to, co mi dodržování pravidel v církvi přináší. Mše, pravidelná modlitba, setkávání se s přáteli z Comunione e Liberazione... zkrátka následování.

Děkuji Vám za rozhovor.

Gabriela Klašková

Smíšený chrámový sbor u Svatého Augustina srdečně zve do svých řad nové členy!

Sbor doprovází zpěvem bohoslužby nejen v kostele sv. Augustina, ale pravidelně se zúčastňuje také Noci kostelů či sborových přehlídek. Repertoár sboru tvoří duchovní skladby, zejména mše pro sóla, smíšený sbor a orchestr, sbory skladatelů od doby renesance až po současnost, ale také například spirituály.

Velmi rádi mezi sebe uvítáme nové zpěvačky a zpěváky libovolného věku do všech hlasových skupin!

Pravidelné zkoušky jsou vždy ve středu od 19:00 do 21:15 hod. na faře.

Za všechny členy sboru sbormistři

Pavel Kyncl a Zdeněk Laudát

Kavárna maminek znovu otevírá

Snovým školním rokem opět nabízíme možnost společného setkávání v prostorách fary pro maminky s malými dětmi. Jde o otevřené společenství, v rámci kterého mají děti možnost pohrát si s jinými hračkami než doma a maminky si zase mezitím mohou popovídat při čaji nebo kávě. Otevírá se tím možnost seznámit se s dalšími maminkami z naší farnosti a příležitost ke vzájemnému obohacení při sdílení zkušeností a každodenních radostí i starostí. V závislosti na věku dětí a kreativitě maminek je možné připravit pro děti nějakou společnou aktivitu. Současně jsem otevřená možnosti dát

společnému setkávání i duchovní rozměr. Těším se tedy na všechny, kdo najdou odvahu přijít mezi nás. Naše setkání budou taková, jaká si je uděláme.

Scházíme se na faře v sále v 1. patře, prosím, zvoňte na zvonek „Sál“. Kočárky lze zaparkovat za dveřmi v přízemí.

Termín setkávání je stanoven na úterý jednou za 14 dní mezi 10. a 12. hodinou, maminky mají možnost do kavárny v tomto čase kdykoliv přijít a podle svých časových možností zase odejít. Termíny setkání v říjnu jsou naplánovány na 4. 10. a 18. 10. V závislosti na domluvě maminek se to ještě může změnit, proto doporučuji sledovat ohlášky, nástěnku v kostele nebo se připojit do facebookové skupiny Kavárna maminek u Augustina Brno.

Daniela Kadeřávková

Augustin • 7. ročník, číslo 73. • Datum vydání: 2. října 2022 • Další číslo vychází 6. 11. 2022 (uzávěrka 28. 10.).

Vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Augustina, náměstí Míru 377/7, 602 00 Brno. Tisk: Beez Bee, s.r.o., Mlýnská 264/56, Brno.

Redakce: Daniel Blažke, Alžběta Daňková, Luboš Herz (korektor), Martin Holík (kaplan), Gabriela Klašková, Marta Laudátová, Lukáš Meduna (grafik), Petr Vrbacký (farář), Jaroslava Otradovcová.

www.augustinbrno.cz • e-mail: zpravodaj@augustinbrno.cz • Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Přijímáme náměty a příspěvky do dalšího čísla zpravodaje. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky dle potřeby krátit a upravovat.